κÍ|Ļ|ÍĻ

Ἑρμῆ χθόνιε, πατρῷ᾽ ἐποπτεύων κράτη, (fr. 1)
σωτὴρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ᾽ αἰτουμένῳ·
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
(. . . . .)
τύμβου δ᾽ ἐπ᾽ ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πἄτρὶ (fr. 2)
κλύειν, ἀκοῦσαι. <l kl xl kl>
. . . .
<xl kk> πλόκἄμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον. (fr. 3)
τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον
(. . . . .)
οὐ γὰρ παρὼν ᾤμωξα σόν, πάτερ, μόρον (fr. 4)
οὐδ᾽ ἐξέτεινα χεῖρ᾽ ἐπ᾽ ἐκφορᾷ νεκροῦ.
. . . .
τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ᾽ ἥδ᾽ ὁμήγυρις
στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
πρέπουσα; ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω;
πότερα δόμοισι πῆμα προσκυρεῖ νέον;
ἢ πᾶτ'ρὶ τὠμῷ τάσδ᾽ ἐπεικάσας τύχω
χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγματα;
οὐδέν ποτ᾽ ἄλλο· καὶ γὰρ Ἠλέκτραν δοκῶ
στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λῦγρῷ
πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τείσασθαι μόρον
πατρός, γενοῦ δὲ ξύμμαχος θέλων ἐμοί.
Πυλάδη, σταθῶμεν ἐκποδών, ὡς ἂν σαφῶς
μάθω γυναικῶν ἥτις ἥδε προστροπή.

Metr.: õ q w q ,xž ñ wž ñ ,x q w q Ů. tribr. pro iamb.: vv. 1 χθόνιε, 6 (2x) <kk> πλόκἄμον Ἰν., 13 πότερα. an. pro iamb.: v. 20 Πυλάδη. ‘correptio Attica’ quae dicitur: vv. 4 πἄτρὶ, 6 <k> πλόκαμον, 9 νἔκροῦ, 13 πῆμἄ προσκυρεῖ, 17 λῦγρῷ, 21 ἥδε προστροπή. non respicitur: v. 14 πᾶτ'ρὶ.

‖ anno 458 a.C. fabula acta est. fabulae argumentum et dramatis personarum catalogus et prologi pars maior desunt in lacuna (*Ag.* 310-1067 et *Ag.* 1156-*Ch.* 10: primus agnovit Robortello) cod. unici M (*Laurentianus* 32,9: X/XI saec.), cui accedit eiusdem apographon Guelf. (*Guelferbytanus Gudianus* gr. 88). **(1-3, 4s.)** Ar. *Ran.* 1119-1176 (**1-3:** 1126-1128 = 1138 + 1152s., cf. 1156; **4s.:** 1172s.) (I) ΕΥ. καὶ μὴν ἐπ᾽ αὐτοὺς τοὺς προλόγους σοι τρέψομαι, / ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγῳδίας μέρος / πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ. / [ἀσαφὴς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.] / ΔΙ. καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς; ΕΥ. πολλοὺς πάνυ. / πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ Ὀρεστείας [*schol. intermg. ad l.* τὰς χοηφόρους] λέγε. / ΔΙ. ἄγε δὴ σιώπα πᾶς ἀνήρ. λέγ᾽, Αἰσχύλε. / ΑΙ. “Ἑρμῆ-κατέρχομαι” — / ΔΙ. τούτων ἔχεις ψέγειν τι; ΕΥ. πλεῖν ἢ δώδεκα. / ΑΙ. ἀλλ᾽ οὐδὲ πάντα ταῦτά γ᾽ ἔστ᾽ ἀλλ᾽ ἢ τρία. / ΕΥ. ἔχει δ᾽ ἕκαστον εἴκοσίν γ᾽ ἁμαρτίας. / ΔΙ. Αἰσχύλε, παραινῶ σοι σιωπᾶν· εἰ δὲ μή, / πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ. / ΑΙ. ἐγὼ σιωπῶ τῷδ᾽; ΔΙ. ἐὰν πείθῃ γ᾽ ἐμοί. / ΕΥ. εὐθὺς γὰρ ἡμάρτηκεν οὐράνιον ὅσον. / ΑΙ. ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς. ΕΥ. ἀλλ᾽ ὀλίγον γέ μοι μέλει. / ΑΙ. πῶς φῄς μ᾽ ἁμαρτεῖν; ΕΥ. αὖθις ἐξ ἀρχῆς λέγε. / ΑΙ. “Ἑρμῆ –κράτη”. / ΕΥ. οὔκουν Ὀρέστης τοῦτ᾽ ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει / τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος; ΑΙ. οὐκ ἄλλως λέγω. / ΕΥ. πότερ᾽ οὖν τὸν Ἑρμῆν, ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο / αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χερὸς / δόλοις λαθραίοις, ταῦτ᾽ ἐποπτεύειν ἔφη; / ΑΙ. οὐ δῆτ᾽ ἐκεῖνος, ἀλλὰ τὸν Ἐριούνιον / Ἑρμῆν χθόνιον προσεῖπε, κἀδήλου λέγων / ὁτιὴ πατρῷον τοῦτο κέκτηται γέρας. / ΕΥ. ἔτι μεῖζον ἐξήμαρτες ἢ ᾽γὼ ᾽βουλόμην· / εἰ γὰρ πατρῷον τὸ χθόνιον ἔχει γέρας— / ΔΙ. οὕτω γ᾽ ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος. / ΑΙ. Διόνυσε, πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν. / ΔΙ. λέγ᾽ ἕτερον αὐτῷ· σὺ δ᾽ ἐπιτήρει τὸ βλάβος. / ΑΙ. “σωτὴρ–κατέρχομαι” — / ΕΥ. δὶς ταὐτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος. / ΑΙ. πῶς δίς; ΕΥ. σκόπει τὸ ῥῆμ᾽· ἐγὼ δέ σοι φράσω. / “ἥκω–γῆν," φησί, “καὶ κατέρχομαι”· / ἥκειν δὲ ταὐτόν ἐστι τῷ κατέρχομαι. / ΔΙ. νὴ τὸν Δί᾽, ὥσπερ γ᾽ εἴ τις εἴποι γείτονι· / “χρῆσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον”. / ΑΙ. οὐ δῆτα τοῦτό γ᾽, ὦ κατεστωμυλμένε / ἄνθρωπε, ταὔτ᾽ ἔστ᾽, ἀλλ᾽ ἄριστ᾽ ἐπῶν ἔχον. / ΕΥ. πῶς δή; δίδαξον γάρ με καθ᾽ ὅτι δὴ λέγεις. / ΑΙ. ἐλθεῖν μὲν εἰς γῆν ἔσθ᾽ ὅτῳ μετῇ πάτρας· / χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθεν· / φεύγων δ᾽ ἀνὴρ ἥκει τε καὶ κατέρχεται. / ΔΙ. εὖ νὴ τὸν Ἀπόλλω. τί σὺ λέγεις, Εὐριπίδη; / ΕΥ. οὔ φημι τὸν Ὀρέστην κατελθεῖν οἴκαδε· / λάθρᾳ γὰρ ἦλθεν οὐ πιθὼν τοὺς κυρίους. / ΔΙ. εὖ νὴ τὸν Ἑρμῆν· ὅ τι λέγεις δ᾽ οὐ μανθάνω. / ΕΥ. πέραινε τοίνυν ἕτερον. ΔΙ. ἴθι πέραινε σύ, / Αἰσχύλ᾽, ἀνύσας· σὺ δ᾽ εἰς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε. / ΑΙ. “τύμβου–/ἀκοῦσαι” — ΕΥ. τοῦθ᾽ ἕτερον αὖθις λέγει, / κλύειν, ἀκοῦσαι, ταὐτὸν ὂν σαφέστατα. / ΑΙ. τεθνηκόσιν γὰρ ἔλεγεν, ὦ μόχθηρε σύ, / οἷς οὐδὲ τρὶς λέγοντες ἐξικνούμεθα. Cf. *schol. vet.* Ar. *Ran.* 1126 πατρῷ᾽ ἐποπτεύων: τὸ πατρῷα κεκίνηκε τὴν ἀμφιβολίαν. ἤτοι γὰρ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς Ὀρέστης φησίν, ἢ τὰ καθ᾽ Ἅιδου λέγει πατρῷα κράτη τοῦ Ἑρμοῦ, καθ᾽ ὃ καὶ χθόνιος ὁ Ἑρμῆς, ὁ ἐκ πατρὸς ἔχων τὰς ἐν τῷ κόσμῳ βασιλείας ἐπιτηρεῖν. δέον δὲ εἰπεῖν πατρόθεν, πατρῷα εἶπε πρὸς τὸ κράτη. δῆλον δὲ ἐκ τοῦ, “πατρῷον τοῦτο κέκτηται γέρας”, *ibid.* 1127 σωτὴρ γενοῦ μοι: ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀγῶνος, ὃν ἀγωνίζομαι, θέλων τιμωρῆσαι τῷ πατρί, *ibid.* 1144 Ἀρίσταρχος δέ φησι τῶν ἐξηγήσεων τοῦ στίχου τὴν προτέραν κατὰ τὸν ποιητὴν εἶναι, ἣν ὁ Εὐριπίδης ἔφη. τὰ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς κράτη ἐποπτεύων, ὃς κρατηθεὶς ὑπὸ τῶν περὶ Αἴγισθον ἀπώλετο. caret **M**. **(6s.)** *schol.* **BDEGQ** Pind. *P.* 4,145 (II) οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι: οὐδὲ τὴν πρώτην κόμην εἰς ἀπαρχὴν τοῖς θεοῖς ἐκείρατο, ἀλλ᾽ ὡς Ἀχιλλεὺς νέος ἦν πρωτοκόμης (*Il.* XXIII 144)· **BEGQ** “Σπερχεῖ᾽, ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεύς”. καὶ παρ᾽ Αἰσχύλῳ· “πλόκαμον–πενθητήριον”, Ὀρέστης φησὶ τῷ Ἀγαμέμνονι. τὰς γὰρ πρώτας κόμας τοῖς ποταμοῖς οἱ ἀρχαῖοι ἀπεκείροντο, σύμβολον τοῦ ἐξ ὕδατος εἶναι πάντων τὴν αὔξησιν. Cf. Eust. 165,6s. τηνικαῦτα γὰρ πλόκαμον κείραντες ἀνετίθουν Ἀπόλλωνι κουροτρόφῳ

καὶ ποταμοῖς, καθάπερ ὁ Ὅμηρος ἱστορήσει ἐν τοῖς ἑξῆς. καὶ ἦν οὗτος μὲν ὁ πλόκαμος "θρεπτήριος" κατὰ τὸν Αἰσχύλον, πενθητήριος δὲ ὁ ἕτερος, Id. 1194,54s. οἱ τρέφοντες κόμην ἐκείροντό ποτε αὐτήν, καὶ οὐ μόνον ἐπὶ πένθει, ὅπερ ἐπὶ Πατρόκλῳ γίνεται, ἀλλὰ καὶ ἄλλως ἐπὶ ἀνατροφῇ. πλόκαμος γὰρ κούριμος ὁ μέν τις ἦν κατὰ τὸν εἰπόντα θρεπτήριος, ὁ δὲ θρηνητήριος. caret **M**. **(8s.)** *schol.* **A** Eur. *Alc.* 768 (III) οὐδ᾽ ἐξέτεινα χεῖρ᾽: σεσημείωται ὅτι καὶ Αἰσχύλος ὡς γινόμενον τοῦτο συνίστησιν ἐν ταῖς Χοηφόροις, τὸ ἐκτείνειν τὰς χεῖρας. λέγει δὲ Ὀρέστης "οὐ γὰρ–νεκροῦ": — ἄλλως: οὐκ ἐξέτεινα, φησὶ, τὴν χεῖρα ἐν τῷ θρηνεῖν διὰ τὸ ἀσχοληθῆναι. ἔθος γὰρ ἦν ἐκτεῖναι τὰς χεῖρας ὅταν ἐκφορὰ νεκροῦ γίνηται. caret **M**. **(10-21)** **M**. **(11)** Cf. Eust. *ad Il.* XXII 13 Αἰσχύλος πέπλους μελαγχίμους φησίν. **(13)** Cf. *schol.* in cod. **M** ἀντὶ τοῦ πῆμα νέον (post νέον <προσεγγίζει> add. Frey cl. Hesych. π 3833 H. προσκυρεῖ· προσεγγίζει : «iungendum esse docet πῆμα νέον, non προσκυρεῖ νέον» Paley : «the scholiast found in some text the misreading πότερα δόμοισι πήματος κυρεῖ νέου; (or δόμοις τι)» Tucker, cl. *Ag.* 841 πήματος τρέψαι pro πῆμ' ἀποτρέψαι).

|| **frr. 1-2** primus rec. Canter | inter h.frr. . . βιαίως ἐκ γυναικείας χερός / δόλοις λαθραίοις . . ἀπώλετο (vel δόλοις λαθραίως οὑμὸς ὄλλυται πατήρ. / τύμβου κτλ. : δ. λαθρ. <δυσκλεής τ'> ἀπ. Thiersch) e Ar. scholio inseruit Hermann, quod indidem fragmento sine verbis (θέλων τιμωρῆσαι τῷ πατρί) anteposito rec. West (cll. *Ag.* 1230, 1495s., *Ch.* 549, 556, 888), qui e.g. prop. Ἑρμῆ–κατέρχομαι / <Ἀργεῖον οὖδας χρόνιος ἐκ φυγῆς, ὅπως / πατρὸς γένωμαι ξὺν θεοῖς τιμάορος, / ὃς δὴ> βιαίως κτλ. : Ἑρμῆ–κατέρχομαι / <πατρῷον Ἄργους οὖδας ἐκ ξένης φυγὰς / τλήμων Ὀρέστης> Wilamowitz : Ἑρμῆ–κατέρχομαι / <τλήμων Ὀρέστης, κρυπτὸν ἐσβαλὼν πόδα, / οὗ δὲ> βιαίως ἐκ γυναικείας κτλ. Hermann : Ἑρμῆ–κατέρχομαι / <χρησμῷ κελευσθεὶς Λοξίου μεγασθενεῖ / ὅσπερ προφήτης ἐστὶν ὑψίστου Διός> Tucker | post ἀπώλετο sic intellegendum esse censuit West: «tu igitur, Mercuri, precor, permitte ut is mihi ex Orco oboediat atque adsit» || **2** ξύμμαχός τ' I(**U**) : σύμμ. τ' I(cett.) || **5** κλύειν I : κλυεῖν Wilamowitz, quod rec. West | post ἀκοῦσαι e.g. <καὶ τὸν μὲν ἄρτι, γῆς ὑπερβαλὼν ὅρους, / ἔδωκα> πλόκαμον κτλ. post Tucker suppl. West : <δ' εἰ φέρω κόμης ἐμῆς / πρῶτόν γε> Bothe : <φέρω δὲ> πλόκαμον Erfurdt, Paley || **fr. 3** primus rec. Stanley, **fr. 4** primus rec. Dindorf | inter h.frr. <ἐν κραταιλέῳ πέδῳ> ex Eur. *El.* 534s. (πῶς δ᾽ ἂν γένοιτ᾽ ἂν ἐν κραταιλέῳ πέδῳ / γαίας ποδῶν ἔκμακτρον;) inseruit West, qui e.g. prop. <τίθημι γαίας ἐν κραταιλέῳ πέδῳ> : <ὧδ' ἐν χρόνῳ μέν, ἀλλ' ὅμως τιμῶν τάφον> susp. Tucker || **8** παρὼν ᾤμωξα Dindorf : παρώμωξα III || **9** χεῖρ' edd. : -ρα III || **10** ante h.v. <ἔα·> suppl. Dindorf || **13** πῆμα **M** : πτῶμα Tournebus, quod rec. Blomfield || **15** φερούσας **ĵ** : -σαις Lobel, quod recc. edd. pl. | μειλίγματα Casaubon : -μασιν **ĵ**, quod def. Tucker || **17** τὴν **M** : τήνδ' susp. Blomfield || **18** τείσασθαι Kirchhoff : τίσ. **M** || **19** δὲ **M** : τε Blaydes | ξύμμαχος (cl. v. 2) Porson : σύμμ. **M** | totum prologum sic e.g. scripsit West (1985): Ἑρμῆ–κατέρχομαι. / <Ἀργεῖον οὖδας, τοῦτο βουληθεὶς, ὅπως / πατρὸς γένωμαι ξὺν θεοῖς τιμάορος, / ὃς δὴ> βιαίως ἐκ γυναικείας χερός / δόλοις λαθραίοις <δυσκλεῶς τ'> ἀπώλετο / <καὶ νῦν κάτω πρὸς αὐτὸν οὓς ἐρῶ λόγους / πόρθμευσον, Ἑρμῆ, καὶ κατὰ χθονός περ ὤν / κλύοι λέγοντος οἷα κἂν χαίροι κλύων.> / τύμβου δ᾽ ἐπ᾽ ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ / κλύειν, ἀκοῦσαι. <σὸς δὲ παῖς πάρειμ' ὅδε, / τλήμων Ὀρέστης, χρόνιος ἐκ φυγῆς μολών / αὖθις πρὸς Ἄργους τήνδε φιλτάτην χθόνα. / καὶ τὸν μὲν ἄρτι, γῆς ὑπερβαλὼν ὅρους, / ἔδωκα> πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον / τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον / <τίθημι γαίας ἐν κραταιλέῳ πέδῳ, / τὸν σὸν πάτερ πρὸς τύμβον, ὡς ἐμῆς χερὸς / δέχῃ χρόνῳ γοῦν τήνδε τιμαλφῆ χάριν·> / οὐ γὰρ παρὼν ᾤμωξα σόν, πάτερ, μόρον / οὐδ᾽ ἐξέτεινα χεῖρ᾽ ἐπ᾽ ἐκφορᾷ νεκροῦ. / <ἀλλ' ὦ κράτιστον ὤν ποθ' Ἑλλήνων σέβας, / εἴπερ μέλει σοι παιδὸς εὐκλείας τε σῆς / καὶ δωμάτων, ἄρηξον εὐμενεῖ φρενί, / ὡς σοῦ γένωμαι πανδίκως τιμάορος / καὐτὸς πατρῴοις ἐνδυναστεύσω δόμοις. / ἔα·> / τί χρῆμα–προστροπή, nulla mentione facta de Pylade, ad quem igitur ex abrupto in v. 20 Orestes adloqueretur.

Ermete di sotterra, che sorvegli il potere paterno,
sii tu mio salvatore e mio alleato, mentre io qui ti invoco:
perché sono arrivato a questa terra, reduce dall'esilio
. . . .
e sopra il tumulo di questa tomba chiedo forte a mio padre
di ascoltarmi, esaudirmi
. . . .
all'Inaco il ricciolo che si offre per la crescita,
e per secondo questo, il ricciolo che si offre per un lutto.
. . . .
Non ero io presente a singhiozzare, padre, sulla tua morte,
e non tesi le mani al feretro che ti portava, morto.
. . . .
Che cosa veggo mai? Che cosa è questa accolita confusa
di donne, che s'avanza, con lunghi manti colorati in nero,
ormai visibile? Quale sciagura io debbo immaginare?
Forse un nuovo dolore è giunto per gettarsi sul palazzo,
o debbo invece ravvisare in loro quelle che al padre mio
recano libagioni, che placano e deliziano i defunti?
Proprio questo, e nient'altro: vedo infatti, mi pare, pure Elettra,
la mia cara sorella, che s'avanza, e di lutto e cordoglio
fa visibile mostra. O Zeus, concedimi di vendicare
la morte di mio padre, e siimi tu alleato, e di buon grado.
Traiamoci in disparte, che io possa capire chiaramente,
Pilade, cosa sia questo rito di donne in processione.

‖ **1** *Ch.* 123-126 κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω, / <ἄρηξον,> Ἑρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ / τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς / εὐχάς, πατρῴων δωμάτων ἐπισκόπους, 722-729 ὦ πότνια χθὼν καὶ πότνι᾽ ἀκτὴ / χώματος, ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ / σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ, / νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον· / νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθὼ δολίαν / ξυγκαταβῆναι, χθόνιον δ᾽ Ἑρμῆν / καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ᾽ ἐφοδεῦσαι / ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν, fr. **273a,7s. R. Χθόνα δ᾽ ὠγυγίαν ἐπικεκλόμενος / χθόνιόν θ᾽ Ἑρμῆν πομπὸν φθιμένων, Soph. *Ai.* 831s. καλῶ δ᾽ ἅμα / πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι, *El.* 110-112 ὦ δῶμ᾽ Ἀΐδου καὶ Περσεφόνης, / ὦ χθόνι᾽ Ἑρμῆ καὶ πότνι᾽ Ἀρά, / σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἐρινύες, Eur. *Alc.* 743s. πρόφρων σε χθόνιός θ᾽ Ἑρμῆς / Ἅιδης τε δέχοιτ᾽ | parodice Hippon. fr. 2 Dg.^{2} Ἑρμῆ κυνάγχα, Μῃονιστὶ Κανδαῦλα, / φωρῶν ἑταῖρε, δεῦρό μοι σκαπερδεῦσαι, fr. 42 Dg.^{2} Ἑρμῆ φίλ᾽ Ἑρμῆ, Μαιαδεῦ, Κυλλήνιε, / ἐπεύχομαί τοι, κάρτα γὰρ κακῶς ῥιγῶ / καὶ βαμβαλύζω | *Ag.* 810s. πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους / δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους / νόστου | unum verbum kkk^{2} praebent e.g. *Ag.* 1590, Soph. *Ph.* 1235, 1314, Eur. *Ba.* 261 | ad ptc. vocativum vd. *Ch.* 382s. Ζεῦ Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων / ὑστερόποινον ἄταν | ἐποπτεύειν (semper k|^{4}x|^{5}) 9x ap. Aesch.: cf. e.g. *Ag.* 1578s. (Aegisthus) φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους / θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη, *Ch.* 489 (Orestes) ὦ γαῖ᾽, ἄνες μοι πατέρ᾽ ἐποπτεῦσαι μάχην, *Ch.* 985s. (Orestes) ὁ πάντ᾽ ἐποπτεύων τάδε / Ἥλιος, *Ch.* 1063s. (chorus) ἀλλ᾽ εὐτυχοίης, καί σ᾽ ἐποπτεύων πρόφρων / θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς, *Eum.* 224 (Apollo) δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ᾽ ἐποπτεύσει θεά | ad κράτη = 'potestas' vd. e.g. Aesch. *Supp.* 393, Soph. *Ant.* 60, 166, 173, 485, *OT* 586 ‖ **2** cf. v. 19 γενοῦ δὲ ξύμμαχος θέλων ἐμοί | Archil. fr. 108,1s. W.^{2} κλῦθ᾽ ἄναξ Ἥφαιστε, καί μοι σύμμαχος γουνουμένῳ / ἵλαος γενέο, Sapph. fr. 1,28 V. (ad Aphroditem) σύμμαχος ἔσσο | ξύμμαχ. vel σύμμαχ. (|^{3}k|^{4}) 7x ap. Aesch., 7x ap. Soph., 37x ap. Eur. | Soph. *Tr.* 1064 ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς, Ar. *Nub.* 107 γενοῦ μοι (k|^{2}x) | *Ch.* 479s. πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανών, / αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων | *Ag.* 1 θεοὺς μὲν αἰτῶ | Soph. *Ph.* 63 αἰτουμένῳ (x|^{5}k|^{6}), aliter αἰτουμ. (x|^{1}k|^{2}) semper in tragicis | de adlocutione ad socium cf. et *Ch.* 245, 456, 460, 476-478, 497 (Orestes ad patrem) ἤτοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις ‖ **3** ἥκειν simul ac κατέρχεσθαι inusitatum (vd. Ar. parodiam et Lys. *In Hippoth.* fr. 3,4 Medda), sed cf. *Od.* XXIV 237 ὡς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ᾽ ἐς πατρίδα γαῖαν | ἥκ. γάρ in initio 2x ap. Aesch. (hic et *Ag.* 522), 5x ap. Soph., 6x ap. Eur. (2x *El.*, 2x *Or.*) | κατέρχομαι saepe de exsulum reditu dicitur: e.g. *Ag.* 1647 et *Eum.* 462 (de Oreste), Soph. *OC* 601, etc. | Phryn. *TrGF* 3 F 5,1 εἰς γῆν τήνδ(ε) (|^{2}x|^{3}k) ‖ **4** *Pers.* 647s. ἦ φίλος ἀνήρ, φίλος ὄχθος· / φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη, 659 ἔλθ᾽ ἐπ᾽ ἄκρον κόρυμβον ὄχθου, Eur. *Hel.* 842 τύμβου ᾽πὶ νώτοις σὲ κτανὼν ἐμὲ κτενῶ, 984s. τύμβου ᾽πὶ νώτοις τοῦδ᾽, ἵν᾽ αἵματος ῥοαὶ / τάφου καταστάζωσι | ad motum vd. *Ch.* 501 ἐφημένους τάφῳ, necnon *Il.* IV 177 τύμβῳ ἐπιθρῴσκων Μενελάου κυδαλίμοιο, Ar. *Th.* 886-888 ΚΗ. τόδ᾽ ἐστὶν αὐτοῦ σῆμ᾽, ἐφ᾽ ᾧ καθήμεθα. / ΓΥ. Β κακῶς ἄρ᾽ ἐξόλοιο, — κἀξολεῖ γέ τοι, — / ὅστις γε τολμᾷς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν | τύμβ. in initio 2x ap. Aesch., 5x ap. Soph., 18x ap. Eur., 1 ap. Mosch. | *Ch.* 1026s. ἕως δ᾽ ἔτ᾽ ἔμφρων εἰμί, κηρύσσω φίλοις, / κτανεῖν τέ φημι μητέρ᾽ οὐκ ἄνευ δίκης, fr. 47a,766 R. [ ]·π̣α̣ντὶ κηρύσσω στρατῷ | ad κηρύσσειν 'invocare' (τινα + inf.), vd. *Ch.* 124 (cum κλύειν: cf. *supra*), 'iubere' (τινι + inf.), cf. Pind. *P.* 4,200s. κάρυξε δ᾽ αὐτοῖς / ἐμβαλεῖν: sed Orestes per Hermetem hic κηρύσσει (vd. vv. 124s.). ad κῆρυξ e tumuli aggere locutus vd. e.g. Eur. *El.* 708, Verg. *Aen.* V 44 | πατρί in fine 12x ap. Aesch. (9/10x in *Orestiade*), 20x ap. Soph., 41x ap. Eur. ‖ **5** *Ag.* 680 τοσαῦτ᾽ ἀκούσας ἴσθι τἀληθῆ κλύων, *Pr.* 448 κλύοντες οὐκ ἤκουον, Soph. fr. 314,139 R.^{2} (Silenus) καλ̣ῶς ἀκούσ[ομ᾽ οὐδεν]ὸς φωνὴν κλύων, Eur. *Pho.* 919 οὐκ ἔκλυον, οὐκ ἤκουσα | de (ex)audiendis precibus κλύειν dicitur in *Ch.* 125, 139, 157, 332, 399, 476, 802, ἀκούειν in 459, 500, 508 | ad asyndeton vd. *Ch.* 289 κινεῖ ταράσσει ‖ **6** de comis tonsis et ad flumina vel ad defunctos consecratis cf. *Il.* XXIII 140-153, Pind. *P.* 4,82s. οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι κερθέντες ᾤχοντ᾽ ἀγλαοί, / ἀλλ᾽ ἅπαν νῶτον καταίθυσσον, Eur. *Ba.* 494 ἱερὸς ὁ πλόκαμος· τῷ θεῷ δ᾽ αὐτὸν τρέφω | Hes. *Op.* 187s. οὐδέ κεν οἵ γε / γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν, Soph. *OC* 1262s. ἀδελφὰ δ᾽, ὡς ἔοικε, τούτοισιν φορεῖ / τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια | *Ch.* 545 καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ᾽ ἐμὸν θρεπτήριον | πλόκαμ. (k^{2}kk) ap. Aesch. fr. 313 R., 2x ap. Eur. | Eur. *Or.* 932 Ἰνάχου (k^{3}k|^{4}) ‖ **7** τὸ(ν) δεύτερον in initio 1x ap. Aesch. (hic), 1x ap. Soph. (*Ph.* 1439), 5x ap. Eur., 1x ap. Achae. (*TrGF* 20 F 17,2) | Eur. *Supp.* 973s. πένθιμοι / κουραί, *Pho.* 322-324 ὅθεν ἐμάν τε λευκόχροα κείρομαι / δακρυόεσσ᾽ ἀνεῖσα πένθει κόμαν, / ἄπεπλος φαρέων λευκῶν, τέκνον | πενθητήριος novum ut vid. (cf. Ion *TrGF* 19 F 54,2, necnon πενθητήρ ap. Aesch. *Pers.* 946, *Th.* 1067) | ad (tragicum) omoeoteleuton θρεπτήριον ~ πενθητήριον vd. Soph. *Ai.* 1085s. ἡδώμεθα ~ λυπώμεθα, necnon Aesch. *Ch.* 117s., 900s. ‖ **8** *Ch.* 445s. (Electra) ἐγὼ δ᾽ ἀπεστάτουν / ἄτιμος, οὐδὲν ἀξία | Eur. (*Hyps.*) fr. 757,883 (52) K. οὐ γάρ ποτ᾽ εἰς τόδ᾽ ὄμμ᾽ <ἂν> ἔβλ[ε]ψας παρών, Soph. *El.* 517 οὐ γὰρ πάρεστ᾽ Αἴγισθος (οὐ γάρ in initio persaepe in tragicis) | *Ch.* 1014 νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρών | παρών (k|^{2}) 2x ap. Aesch., 3x ap. Soph., 4x ap. Eur., 1x ap. *Trag. adesp.* (*TrGF* F 517) | Soph. *Tr.* 932 ᾤμωξεν (x|^{3}k), aliter ᾤμωξ. semper in initio | Soph. *Ai.* 996s. ὦ φίλτατ᾽ Αἴας, τὸν σὸν ὡς ἐπῃσθόμην / μόρον | μόρ. (k|^{6}) 22x ap. Aesch. (14x in *Orestiade*, 5x in *Ch.*), 1x ap. Lyc. (64), 4x ap. *Trag. adesp.* ‖ **9** Eur. *Alc.* 768s. (servus) οὐδ᾽ ἐξέτεινα χεῖρ᾽ ἀποιμώζων ἐμὴν / δέσποιναν, 422 ἀλλ᾽, ἐκφορὰν γὰρ τοῦδε θήσομαι νεκροῦ, cf. *Supp.* 772 ἀλλ᾽ εἶμ᾽ ἵν᾽ αἴρω χεῖρ᾽ ἀπαντήσας νεκροῖς | ἐξέτειν. (|^{1}k|^{2}) hic et ap. Eur. *Alc. l.c.* tantum, (|^{2}k|^{3}) 3x ap. Aesch., 2x ap. Eur. | νεκρ. in fine persaepe in tragicis ‖ **10-12** *Supp.* 234-237 ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ᾽ ἀνελληνόστολον / πέπλοισι βαρβάροισι κἀμπυκώμασι / χλίοντα προσφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργολὶς / ἐσθὴς γυναικῶν οὐδ᾽ ἀφ᾽ Ἑλλάδος τόπων, 932s. πῶς φῶ, πρὸς τίνος τ᾽ ἀφαιρεθεὶς / ἥκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον; *Eum.* 1025-1029 ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς / Θησῇδος ἐξίκοιτ᾽ ἄν, εὐκλεὴς λόχος / παίδων, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων, / ……………… / φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασι / τιμᾶτε, Eur. *Pho.* 371-373 ἀλλ᾽, ἐκ γὰρ ἄλγους ἄλγος αὖ, σὲ δέρκομαι / κάρα ξυρῆκες καὶ πέπλους μελαγχίμους / ἔχουσαν· οἴμοι τῶν ἐμῶν ἐγὼ κακῶν | ad στείχει–πρέπουσα vd. vv. 17s. στείχειν–πρέπουσαν, hic de ὁμήγυρις … γυναικῶν illic de Electra sorore ‖ **10** τί χρῆμα (x|^{1}k) 1x ap. Aesch., 3x ap. Soph., 29x ap. Eur. | Soph. *El.* 1475 οἴμοι, τί λεύσσω;, Eur. *Or.* 385 ὦ θεοί, τί λεύσσω; τίνα δέδορκα νερτέρων; *Ba.* 1280 ἔα, τί λεύσσω; τί φέρομαι τόδ᾽ ἐν χεροῖν, *Trag. adesp. TrGF* F 649,13 KA. ἔ̣α̣ ἔα· τί λεύσ<σ>ω; (-)λευσσ. (|^{2}x) 2x ap. Aesch., 9x ap. Soph., 14x ap. Eur. | ad τί … τίς vd. *Ag.* 1306 τί δ᾽ ἐστὶ χρῆμα; τίς σ᾽ ἀποστρέφει φόβος;, *Pr.* 561 τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσσειν, Prat. *TrGF* 4 F 3,1, Soph. *Ai.* 920, *Ant.* 248, *OT* 954 οὗτος δὲ τίς ποτ᾽ ἐστί, καὶ τί μοι λέγει;, *Ph.* 1242, *OC* 887 τίς ποθ᾽ ἡ βοή; τί τοὔργον; ἐκ τίνος φόβου ποτὲ, frr. 314,120 et 399, 355,1 R.^{2}, Eur. *Alc.* 530, *HF* 965, 1134, *IT* 1072, *Hel.* 541, 656 τί φῶ; τίς ἂν τάδ᾽ ἤλπισεν βροτῶν ποτε;, *Pho.* 390, *Or.* 395 τί χρῆμα

πάσχεις; τίς σ᾽ ἀπόλλυσιν νόσος;, 849 οἴμοι· τί χρῆμ᾽ ἔδρασε; τίς δ᾽ ἔπεισέ νιν;, *IA* 825, *Trag. adesp. TrGF* F 160a,1 | ὁμήγυρις Homericum (*Il.* XX 142, *H. Hom. Cer.* 484, *Ap.* 187, *Merc.* 332 σπουδαῖον τόδε χρῆμα θεῶν μεθ᾽ ὁμήγυριν ἦλθε) et lyricum (Pind. *I.* 7,46); in fine et in *Ag.* 4 ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν || **11** στειχ. in initio persaepe in tragicis (στείχει 3x ap. Aesch., 8x ap. Eur., 1x ap. *Trag. adesp. TrGF* F 415) | γυναικῶν (k|^{2}x) 13x ap. Aesch., 7x ap. Soph., 27x ap. Eur., 1x ap. *Trag. adesp.* (*TrGF* F 327s) | φᾶρος de muliebri veste dicitur e.g. ap. *Od.* V 230, Hes. *Op.* 198 λευκοῖσιν φάρεσσι καλυψαμένω χρόα καλὸν (Αἰδώς et Νέμεσις); φᾱρ. semper ap. Aesch., φᾰρ. ap. Soph., utrumque ap. Eur. (cf. *Ion* 887-889 ἦλθές μοι χρυσῷ χαίταν / μαρμαίρων, εὖτ᾽ ἐς κόλπους / κρόκεα πέταλα φᾰ́ρεσιν ἔδρεπον) | μελάγχιμος tragicum: in fine ap. *Pers.* 301, *Supp.* 719s. π ρ έ π ο υ σ ι δ᾽ ἄνδρες νήιοι μ ε λ α γ χ ί μ ο ι ς / γυίοισι λευκῶν ἐκ π ε π λ ω μ ά τ ω ν ἰδεῖν, fr. 116,1 R., Eur. *Pho.* 372 πέπλους μελαγχίμους || **12s.** vd. allitterationem **Ř**ρέ**Ř**ουσα; **Ř**οίᾳ ξυμ**Ş**ορᾷ **Ř**ροσεικάσω; / **Ř**ότερα δόμοισι **Ř**ῆμα **Ř**ροσκυρεῖ νέον || **12** *Th.* 124s. ἑπτὰ δ᾽ ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ / δορυσσοῖς σαγαῖς, Eur. *Alc.* 512 τί χρῆμα κουρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις;, *Supp.* 1056 ὡς οὐκ ἐπ᾽ ἀνδρὶ πένθιμος πρέπεις ὁρᾶν, *Hel.* 1204 Ἄπολλον, ὡς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει | πρέπ. in initio 13x (6x ptc.) ap. Aesch. (5/5x in *Ch.*), 2x ap. Soph., 6x ap. Eur. (3x ptc.), 1x (ptc.) ap. Criti. (*TrGF* 43 F 7,9) | ποι. ξυμφ. vel συμφ. (|^{2}x|^{3}k|^4) ap. Eur. *Hcld.* 73s. ἔα ἔα· τίς ἡ βοὴ βωμοῦ πέλας / ἔστηκε; ποίαν συμφορὰν δείξει τάχα;, *IT* 549 (Iphigenia) τέθνηκε; ποίᾳ συμφορᾷ; τάλαιν᾽ ἐγώ, *Pho.* 1324 (Creon) ποῖ κἀπὶ ποίαν συμφοράν; σήμαινέ μοι | *Ag.* 1131 κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε, (Eur.) *Rh.* 696 τίνι προσεικάσω; || **13s.** πότερα … ἢ 5x (/ πότερα … / ἢ … hic) ap. Aesch., 7x (1x) ap. Soph., 20x (2x) ap. Eur. || **13** *Ag.* 864s. καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ᾽ ἐπεσφέρειν κακοῦ / κάκιον ἄλλο, π ῆ μ α λάσκοντας δ ό μ ο ι ς | Soph. *Tr.* 1275-1277 λείπου μηδὲ σύ, παρθένʼ, ἀπ᾽ οἴκων, / μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους, / πολλὰ δὲ πήματα <καὶ> καινοπαθῆ, Eur. *Hec.* 674s. (serva) ἥδ᾽ οὐδὲν οἶδεν, ἀλλά μοι Πολυξένην / θρηνεῖ, νέων δὲ πημάτων οὐχ ἅπτεται | δόμοισι(ν) (k|^{2}k) 4x ap. Aesch. (1/7x in *Ch.*), 4x ap. Soph., 12x ap. Eur. | προσκυρ. in tragicis hic tantum et ap. Soph. *OT* 1297-1299 ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις, / ὦ δεινότατον πάντων ὅσ᾽ ἐγὼ / προσέκυρσ᾽ ἤδη, sed vd. e.g. (Eur.) *Rh.*745s. κακὸν κυρεῖν τι Θρῃκίῳ στρατεύματι / ἔοικεν | νέος in fine persaepe in tragicis || **14s.** Eur. *Alc.* 611-613 καὶ μὴν ὁρῶ σὸν πατέρα γηραιῷ ποδὶ / στείχοντʼ, ὀπαδούς τ᾽ ἐν χεροῖν δάμαρτι σῇ / κόσμον φέροντας, νερτέρων ἀγάλματα || **14** Soph. *El.* 663s. ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ᾽ ἐπεικάζων κυρῶ / κείνου; πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν, necnon Aesch. *Supp.* 287-289 καὶ τὰς ἀνάνδρους κρεοβόρους Ἀμαζόνας, / εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κάρτ᾽ ἂν ᾔκασα / ὑμᾶς | *Ag.* 1591-1593 (Aegisthus) Ἀτρεύς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως πατρὶ / τὠμῷ, κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν / δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν | πᾱτρ. ap. Aesch. trimetros in *Pers.* 609, *Th.* 70 et *Pr.* 969 tantum | τὠμῷ (|^{2}x) 1x ap. Soph. (*Tr.* 445), 2x ap. Eur. | ἐπεικ. (k|^{4}x|^5) 3x ap. Aesch. (semper in *Ch.*), 2x ap. Soph. | τύχω in fine 6x ap. Eur. (2x praec. ptc.) || **15** *Pers.* 609s. (regina) ἔστειλα, παιδὸς π α τ ρ ὶ πρευμενεῖς χ ο ὰ ς / φ έ ρ ο υ σ ʼ, ἅπερ ν ε κ ρ ο ῖ σ ι μ ε ι λ ι κ τ ή ρ ι α , 619s. ἀλλʼ, ὦ φίλοι, χ ο α ῖ σ ι τ α ῖ σ δ ε ν ε ρ τ έ ρ ω ν / ὕμνους ἐπευφημεῖτε, cf. Eur. *Hec.* 527-529 πλῆρες δ᾽ ἐν χεροῖν λαβὼν δέπας / πάγχρυσον αἴρει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως / χ ο ὰ ς θανόντι π α τ ρ ί , *Or.* 96 (Electra) κόμης ἀπαρχὰς καὶ χοὰς φέρουσ᾽ ἐμάς, 1321s. (Hermiona) ὦ παρθένʼ, ἥκεις τὸν Κλυταιμήστρας τάφον / στέψασα καὶ σπείσασα ν ε ρ τ έ ρ ο ι ς χ ο ά ς , fr. 912,1-3 K. σοὶ τῷ πάντων μεδέοντι χοὴν / πέλανόν τε φέρω, Ζεὺς εἴτ᾽ Ἀίδης / ὀνομαζόμενος στέργεις | χο. in initio 4x ap. Aesch. (3x in *Ch.*), 3x ap. Soph., 3x ap. Eur. | (-)φερουσ. (k|^{2}x) 4x ap. Aesch., 1 ap. Soph. (*OT* 381), 13x ap. Eur. | νερτερ. (|^{3}k|^4) 3x ap. Aesch., 1x ap. Soph. (*Ant.* 602), 12x ap. Eur. (cf. *Or.* 123 νερτέρων δωρήματα, ubi Hermiona choephoros, 1321), 1x ap. *Trag. adesp.* (*TrGF* F 285) | *Eum.* 107 χοάς τ᾽ ἀοίνους, νηφάλια μειλίγματα (μειλιγμ. in fine 3x ap. Aesch., 1x ap. Eur. fr. 1053 K.) || **16** οὐδέν ποτ' ἄλλο praebent Theopomp. fr. 33,4 K.-A., Stratt. fr. 49,2 K.-A. (οὐδέν ποτέ γ᾽ ἀλλ᾽ Ar. *Vesp.* 984), cf. Soph. *Ai.* 1158 οὐδείς ποτ᾽ ἄλλος ἢ σύ | καὶ γάρ (|^{3}k: cf. e.g. Soph. fr. 201h R.[2] καὶ γὰρ Ἀργείους ὁρῶ, Eur. *Ion* 418 στείχοιμ᾽ ἂν εἴσω· καὶ γάρ, ὡς ἐγὼ κλύω) et ᾽Ηλέκτρ. (|^{4}x|^5: cf. e.g. *Ch.* 252 οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τʼ, ᾽Ηλέκτραν λέγω) et δοκῶ (k|^6: cf. e.g. Soph. *OT* 1111 τὸν βοτῆρ᾽ ὁρᾶν δοκῶ, *El.* 1361 πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ) persaepe in tragicis || **17s.** ad στείχειν–πρέπουσαν vd. ad v. 11s. || **17** ad στείχ. vd. ad v. 11 | ἀδελφ. τ. ἐμ. (k|^{2}x|^{3}k|^4) 2x ap. Aesch. (hic et in *Th.* 1029), 1x ap. Soph. (*OT* 577, cf. 1481), 5x ap. Eur. (et cf. *Or.* 787) | *Il.* XXII 242 et *Od.* II 70 πένθεϊ λυγρῷ, Eur. *IA* 1618 (Clytaemestra) ὥς σου πένθους λυγροῦ παυσαίμην; || **18s.** *Il.* III 351s. Ζεῦ ἄνα δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ᾽ ἔοργε / δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῇς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον (cf. XV 115s.), Soph. *El.* 115s. (Electra) ἔλθετʼ, ἀρήξατε, τείσασθε πατρὸς / φόνον ἡμετέρου, Eur. *El.* 144 (Orestes) φόνον φονεῦσι πατρὸς ἀλλάξων ἐμοῦ, 599 (id.) λέξον, τί δρῶν ἂν φονέα τεισαίμην πατρὸς, 676 (senex ad Orestem) δὸς δῆτα πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δίκην, 849s. φονέα δὲ πατρὸς ἀντετιμωρησάμην / τλήμων Ὀρέστης, 1189 (chorus ad Orestem) πατρὸς δ᾽ ἔτεισας φόνον δικαίως, *IT* 558 (Orestes) πατρὸς θανόντος τήνδε τιμωρούμενος || **18** ad πρεπ. vd. ad v. 12 | ὦ Ζεῦ (|^{2}x) 1x (hic) ap. Aesch., 3x ap. Soph., 3x ap. Eur. (saepius in initio in tragicis), 1x ap. Lyc. (512) | *Ag.* 973 (Clytaemestra) Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει | δός με hic tantum in tragicis, alibi δός μοι (sed numquam |^{3}x) | τείσασθαι (|^{4}x|^5) *Th.* 638 | ad μόρ. vd. ad v. 8 (et cf. *Ch.* 927 π α τ ρ ὸ ς γὰρ αἶσα τόνδε σοὐρίζει μ ό ρ ο ν, *Eum.* 640 π α τ ρ ὸ ς προτιμᾷ Ζεὺς μ ό ρ ο ν τῷ σῷ λόγῳ) || **19** πατρός in initio 13x ap. Aesch., 15x ap. Soph., 26x ap. Eur., 1x ap. Lyc. (41) | Eur. *Hcld.* 229s. γενοῦ δὲ τοῖσδε συγγενής, γενοῦ φίλος / πατὴρ ἀδελφὸς δεσπότης | ad ξύμμ. vd. ad v. 2 | *Ag.* 664 τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ᾽ ἐφέζετο | θέλων (k|^5) hic tantum et ap. Eur. *Andr.* 23 (cf. et Aesch. *Th.* 354), saepius in fine | ἐμοί in fine saepe in tragicis | ad 'Ringkomposition' quae dicitur v. 2 γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτούμενῳ ~ v. 19 γενοῦ δὲ ξύμμαχος θέλων ἐμοί vd. *Ag.* 1 θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ᾽ ἀπαλλαγὴν πόνων ~ 20 νῦν δ᾽ εὐτυχὴς γένοιτ᾽ ἀπαλλαγὴ πόνων || **20s.** *Ch.* 872-874 ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου, / ὅπως δοκῶμεν τῶνδ᾽ ἀναίτιαι κακῶν / εἶναι, Soph. *OC* 113-115 σιγήσομαί τε καὶ σύ μ᾽ ἐξ ὁδοῦ πόδα / κρύψον κατ᾽ ἄλσος, τῶνδ᾽ ἕως ἂν ἐκμάθω / τίνας λόγους ἐροῦσιν | *Ch.* 767 ὡς μάθω σαφέστερον, Eur. *El.* 100s. ὡς συγγένωμαι καὶ φόνου συνεργάτιν / λαβὼν τά γ᾽ εἴσω τειχέων σαφῶς μάθω, *Hel.* 1202 ἵνα σαφέστερον μάθω, 1522 ὡς ἂν ἐν βραχεῖ μάθῃς, (*Rh.*) 473 ὡς ἂν μάθωσιν, fr. 346 K. ὡς σαφῶς λέγω, Ar. *Ran.* 322 ὡς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς || **20** *Ch.* 899 Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ᾽ αἰδεσθῶ κτανεῖν; | Πυλάδη, in initio 2x ap. Soph., 10 ap. Eur. | ἐκποδών (|^{3}k|^4) ap. *Ch.* 693 κἀκποδὼν εὖ κείμενα, 8x ap. Eur., 1x ap. Achae. (*TrGF* 20 F 17,5), 1x ap. Ezech. (57) || **21** μάθω in initio hic tantum | ad γυναικῶν (x|^{2}x) vd. ad v. 11 | Eur. *Hel.* 414s. ὄνομα δὲ χώρας ἥτις ἥδε καὶ λεώ / οὐκ οἶδ᾽ | *Ch.* 84-86 δμῳαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες, / ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ / πομποί, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι, Eur. *Hcld.* 107s. ἱκεσίαν / … ξένων προστροπάν | προστροπ. in fine hic tantum ap. Aesch., 1x ap. Soph. (*OT* 41), 2x ap. Eur.